

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 428

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

59ο έτος
21 Νοεμβρίου 2016

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2016/C 428/01	Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i>	1
---------------	---	---

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2016/C 428/02	Υπόθεση C-87/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 11 Φεβρουαρίου 2016 ο Kenzo Tsujimoto κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 2 Δεκεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-528/13, Kenzo κατά EUIPO — Tsujimoto (KENZO ESTATE)	2
2016/C 428/03	Υπόθεση C-344/16: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 21 Ιουνίου 2016 — Die Länderbahn GmbH DLB κατά DB Station & Service AG	2
2016/C 428/04	Υπόθεση C-417/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 27 Ιουλίου 2016 η August Storck KG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 10 Μαΐου 2016 στην υπόθεση T-806/14, August Storck KG κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης	3
2016/C 428/05	Υπόθεση C-437/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 4 Αυγούστου 2016 η Wolf Oil Corp. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (μονομελές τμήμα) την 1η Ιουνίου 2016 στην υπόθεση T-34/15, Wolf Oil Corp. κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης	4
2016/C 428/06	Υπόθεση C-447/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 11 Αυγούστου 2016 — Roland Becker κατά Hainan Airlines Co. Ltd	5

EL

2016/C 428/07	Υπόθεση C-448/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 11 Αυγούστου 2016 — Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan κατά Air Nostrum L.A.M. S.A.	5
2016/C 428/08	Υπόθεση C-467/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Stuttgart (Γερμανία) στις 22 Αυγούστου 2016 — Brigitte Schlömp κατά Landratsamt Schwäbisch Hall	6
2016/C 428/09	Υπόθεση C-470/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το High Court (Ιρλανδία) στις 22 Αυγούστου 2016 — North East Pylon Pressure Campaign Limited, Maura Sheehy κατά An Bord Pleanála, The Minister for Communications Energy and Natural Resources, Ireland, Attorney General	7
2016/C 428/10	Υπόθεση C-475/16: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Πρωτοδικείο Ρεθύμνης (Ελλάδα) στις 17 Αυγούστου 2016 — Ποινική διαδικασία κατά Κ.	8
2016/C 428/11	Υπόθεση C-482/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Innsbruck (Αυστρία) στις 7 Σεπτεμβρίου 2016 — Georg Stollwitzer κατά ÖBB Personenverkehr AG	11
2016/C 428/12	Υπόθεση C-484/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε ο Giudice di pace di Taranto (Ιταλία) στις 8 Σεπτεμβρίου 2016 — Ποινική δίκη κατά Antonio Semeraro	12
2016/C 428/13	Υπόθεση C-487/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 11 Σεπτεμβρίου 2016 η Telefónica S.A. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 28 Ιουνίου 2016 στην υπόθεση T-216/13, Telefónica κατά Επιτροπής	12

Γενικό Δικαστήριο

2016/C 428/14	Υπόθεση T-167/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Οκτωβρίου 2016 — Søndagsavisen κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Καθεστώς ενισχύσεων υπέρ της παραγωγής και της καινοτομίας στον χώρο του γραπτού τύπου — Απόφαση περί μη προβολής αντιρρήσεων — Απόφαση με την οποία το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων κρίνεται συμβατό με την εσωτερική αγορά — Διαδικαστικά δικαιώματα των ενδιαφερομένων — Δεν υφίστανται σοβαρές δυσχέρειες — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)	14
2016/C 428/15	Υπόθεση T-350/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Οκτωβρίου 2016 — Perry Ellis International Group κατά EUIPO — CG (p) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που μπορεί να εκληφθεί ως το γράμμα «p» — Προγενέστερα εθνικά εικονιστικά σήματα και προγενέστερα εικονιστικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης P PROTECTIVE και P — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	14
2016/C 428/16	Υπόθεση T-461/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Οκτωβρίου 2016 — Guccio Gucci κατά EUIPO — Guess? IP Holder (Απεικόνιση τεσσάρων διαπλεκόμενων G) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο απεικονίζει τέσσερα διαπλεκόμενα G — Προγενέστερο εικονιστικό εθνικό και διεθνές σήμα, καθώς και προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης G — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Δεν υπάρχει ομοιότητα μεταξύ των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	15
2016/C 428/17	Υπόθεση T-753/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Οκτωβρίου 2016 — Guccio Gucci κατά EUIPO — Guess? IP Holder (Απεικόνιση τεσσάρων διαπλεκόμενων G) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Διεθνής καταχώριση με προστασία που επεκτείνεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που απεικονίζει τέσσερα διαπλεκόμενα G — Προγενέστερο εικονιστικό διεθνές σήμα και προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης G — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Δεν υπάρχει ομοιότητα μεταξύ των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	16
2016/C 428/18	Υπόθεση T-600/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Σεπτεμβρίου 2016 — PAN Europe κ.λπ κατά Επιτροπής [Προσφυγή ακυρώσεως — Φυτοπροστατευτικά προϊόντα — Δραστική ουσία sulfoxaflof — Εγγραφή στο παράρτημα του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 540/2011 — Απουσία άμεσου επηρεασμού — Απαράδεκτο]	16

2016/C 428/19	Υπόθεση T-635/16: Προσφυγή της 1ης Σεπτεμβρίου 2016 — IPA κατά Επιτροπής	17
2016/C 428/20	Υπόθεση T-653/16: Προσφυγή της 19ης Σεπτεμβρίου 2016 — Μάλτα κατά Επιτροπής	18
2016/C 428/21	Υπόθεση T-654/16: Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2016 — Foshan Lihua Ceramic κατά Επιτροπής . .	19
2016/C 428/22	Υπόθεση T-686/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 23 Σεπτεμβρίου 2016 ο Daniele Possanzini κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 18 Ιουλίου 2016 στην υπόθεση F-68/15, Possanzini κατά Frontex	19
2016/C 428/23	Υπόθεση T-713/16: Προσφυγή της 7ης Οκτωβρίου 2016 — Fair deal for expats κ.λπ. κατά Επιτροπής . .	20

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2016/C 428/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 419 της 14.11.2016

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 410 της 7.11.2016

EE C 402 της 31.10.2016

EE C 392 της 24.10.2016

EE C 383 της 17.10.2016

EE C 371 της 10.10.2016

EE C 364 της 3.10.2016

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αναίρεση που άσκησε στις 11 Φεβρουαρίου 2016 ο Kenzo Tsujimoto κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 2 Δεκεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-528/13, Kenzo κατά EUIPO — Tsujimoto (KENZO ESTATE)

(Υπόθεση C-87/16 P)

(2016/C 428/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Kenzo Tsujimoto (εκπρόσωποι: A. Wenninger-Lenz, M. Ring, W. von der Osten-Sacken, Rechtsanwälte)

Λοιποί διάδικοι στην αναρτητική διαδικασία: Kenzo, Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Με διάταξη της 21ης Ιουλίου 2016 το Δικαστήριο (δέκατο τμήμα) έκρινε απαράδεκτη την αίτηση αναιρέσεως.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 21 Ιουνίου 2016 — Die Länderbahn GmbH DLB κατά DB Station & Service AG

(Υπόθεση C-344/16)

(2016/C 428/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Die Länderbahn GmbH DLB

Εναγομένη: DB Station & Service AG

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της οδηγίας ⁽¹⁾, σχετικά με τη διαχειριστική ανεξαρτησία (άρθρο 4, παράγραφοι 1, 4 και 5), τις αρχές χρέωσης (άρθρα 7 έως 12) και τα καθήκοντα του ρυθμιστικού φορέα (άρθρο 30), εθνική διάταξη που προβλέπει ότι ο χρήστης σιδηροδρομικής υποδομής, ο οποίος είτε ενάγεται από τον διαχειριστή σιδηροδρομικής υποδομής ενώπιον πολιτικού δικαστηρίου με αίτημα την καταβολή τελών χρήσης είτε ζητεί ο ίδιος ενώπιον τέτοιου δικαστηρίου την επιστροφή ήδη καταβληθέντων τελών χρήσης, μπορεί να προβάλει τον ισχυρισμό ότι το τέλος το οποίο χρεώνει ο διαχειριστής της υποδομής δεν είναι δίκαιο;

2. Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, είναι σύμφωνη με τις προαναφερθείσες διατάξεις της οδηγίας εθνική διάταξη που προβλέπει ότι το δικαστήριο έχει την εξουσία και την υποχρέωση να ορίσει, με απόφαση του, το ύψος του οφειλόμενου τέλους, εφόσον κρίνει ότι το τέλος το οποίο χρεώνει ο διαχειριστής δεν είναι δίκαιο;

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής καθώς και με την πιστοποίηση ασφαλείας (ΕΕ L 75, σ. 29).

Αναίρεση που άσκησε στις 27 Ιουλίου 2016 η August Storck KG κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 10 Μαΐου 2016 στην υπόθεση T-806/14, August Storck KG κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-417/16 P)

(2016/C 428/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: August Storck KG (εκπρόσωποι: I. Rohr και P. Goldenbaum, Rechtsanwältinnen)

Ανααιρεσίβλητο: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Μαΐου 2016 στην υπόθεση T-806/14·
- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος προσφυγών στην υπόθεση R 0644/2014-5, και επικουρικώς να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο αν τούτο είναι απαραίτητο·
- να ορίσει ότι το EUIPO φέρει τα δικαστικά του έξοδα και να το καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα της ανααιρεσείουσας ενώπιον του Δικαστηρίου και του Γενικού Δικαστηρίου, καθώς και στα έξοδά της ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

- I. Πρώτος λόγος αναίρεσης: παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 ⁽¹⁾ — εφαρμογή εσφαλμένων κριτηρίων
1. Το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως έκρινε ότι, προκειμένου το σήμα να έχει διακριτικό χαρακτήρα, απαιτείται να «αποκλίνει σημαντικά από τα γενικώς ή συνήθως ισχύοντα στον κλάδο». Εφάρμοσε το κριτήριο το οποίο ισχύει για τα τρισδιάστατα σήματα που συνίστανται στη μορφή του προϊόντος και στερούνται λεκτικών και εικονιστικών στοιχείων, ήτοι κριτήριο αυστηρότερο από το κριτήριο για τα συνήθη σήματα. Το εν λόγω αυστηρότερο κριτήριο δεν έπρεπε να εφαρμοστεί επειδή το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι διδιάστατο σήμα που περιέχει ένα εικονιστικό στοιχείο. Η εφαρμογή του αυστηρότερου κριτηρίου είναι αντίθετη προς πάγια νομολογία.
 2. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη στηρίζοντας την κρίση του στην απόφαση Storck κατά ΓΕΕΑ (C-25/05 P, EU:C:2006:422). Η εν λόγω υπόθεση ουδόλως είναι συγκρίσιμη με την παρούσα υπόθεση, καθώς αφορούσε ένα (συσκευασμένο) προϊόν χωρίς οποιοδήποτε εικονιστικό και/ή λεκτικό στοιχείο.
 3. Επιπροσθέτως, η εφαρμογή κανόνων αυστηρότερων από τους ισχύοντες για τα λεκτικά και τα εικονιστικά σήματα δεν δικαιολογείται δεδομένου ότι η έκταση προστασίας του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι ακόμη μικρότερη από την έκταση της προστασίας που θα απέρρεε από την καταχώριση του εικονιστικού στοιχείου και μόνο. Εφαρμόζοντας τους αυστηρότερους κανόνες, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, το οποίο ορίζει ότι δεν γίνονται δεκτά προς καταχώριση (αποκλειστικώς) τα σήματα που στερούνται διακριτικού χαρακτήρα.

- II. Δεύτερος λόγος αναρέσεως: παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 — μη εφαρμογή της αρχής της ειδικότητας
4. Το Γενικό Δικαστήριο χαρακτήρισε, με υπερβολικά ευρύ τρόπο, τα επίμαχα εμπορεύματα ως φθηνά προϊόντα τρέχουσας καταναλώσεως, της αγοράς των οποίων δεν προηγείται μακρά περίοδος περισκέψεως. Το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε εξ αυτού το εσφαλμένο συμπέρασμα ότι το ενδιαφερόμενο κοινό θα επεδείκνυε μικρό βαθμό προσοχής, ιδίως όσον αφορά τα χαρακτηριστικά της συσκευασίας.
 5. Το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε, αντιθέτως, να εξετάσει, όσον αφορά τα συγκεκριμένα προϊόντα (ήτοι προϊόντα ζαχαροπλαστικής, σοκολάτες, προϊόντα σοκολάτας, προϊόντα ζύμης και παγωτά), τι επίπεδο προσοχής επιδεικνύουν οι καταναλωτές και ποιον ρόλο διαδραματίζει η συγκεκριμένη συσκευασία η οποία φέρει το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση. Το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να εξετάσει τη συνήθη περίπτωση αγοράς των εν λόγω προϊόντων.
 6. Καθώς δεν έλαβε υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των επίμαχων εμπορευμάτων, το Γενικό Δικαστήριο δεν εφάρμοσε την αρχή της ειδικότητας. Αν το Γενικό Δικαστήριο δεν είχε υποπέσει σε πλάνη, θα είχε λάβει υπόψη ότι οι καταναλωτές των επίμαχων εμπορευμάτων ειθίσαι να επιδεικνύουν υψηλό βαθμό προσοχής στα χρώματα, στο σχήμα και στον σχεδιασμό της συσκευασίας. Οι καταναλωτές των επίμαχων εμπορευμάτων δεν θα αντιμετώπιζαν καμία απολύτως δυσχέρεια για τον προσδιορισμό της πηγής των προϊόντων αποκλειστικώς βάσει του συνδυασμού των γραμμών, των χρωμάτων και των σχημάτων που περιέχει το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 4 Αυγούστου 2016 η Wolf Oil Corp. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (μονομελές τμήμα) την 1η Ιουνίου 2016 στην υπόθεση T-34/15, Wolf Oil Corp. κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-437/16 P)

(2016/C 428/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Wolf Oil Corp. (εκπρόσωποι: P. Maeyaert και J. Muyltermans, advocaten)

Ανααιρεσίβλητο: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Ιουνίου 2016 στην υπόθεση T-34/15·

— να ορίσει ότι το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η πρωτοδίκως παρεμβαίνουσα φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα, καθώς και να τους καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα της αναηρεσείουσας.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την αίτησή της αναρέσεως, η ανααιρεσείουσα (στο εξής: Wolf Oil) ζητεί από το Δικαστήριο να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Ιουνίου 2016 στην υπόθεση T-34/15 (στο εξής: ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή που η Wolf Oil είχε ασκήσει κατά της αποφάσεως του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: EUIPO) της 31ης Οκτωβρίου 2014 (υπόθεση R 1596/2013-5). Η αίτηση αναρέσεως βασίζεται σε δύο λόγους αναρέσεως.

Με τον πρώτο λόγο αναρέσεως, η Wolf Oil υποστηρίζει ότι η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν παραθέτει ορθή αιτιολογία και βασίζεται σε παραμορφωμένα αποδεικτικά στοιχεία, κατά το μέρος που με αυτήν δεν δόθηκε απάντηση σε σειρά επιχειρημάτων που είχε προβάλει η Wolf Oil, καθώς και σε σειρά ανακολουθιών που αυτή είχε επισημάνει, προκειμένου να στηρίξει τον λόγο ακυρώσεως ως προς το ότι το EUIPO είχε εφαρμόσει εσφαλμένως το κριτήριο του κινδύνου συγχύσεως (άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β') κατά τον κανονισμό (ΕΚ) για το σήμα της ΕΕ (¹) (όπως πρόσφατα τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2015/2424 (²)) (στο εξής: κανονισμός για το σήμα της ΕΕ).

Με τον δεύτερο λόγο αναφέρεως, η Wolf διατείνεται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση αντικείται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το σήμα της ΕΕ, καθόσον βασίζεται σε εσφαλμένη εφαρμογή της αρχής του κινδύνου συγχύσεως. Ο συγκεκριμένος λόγος αναφέρεως υποδιαιρείται σε τρία σκέλη. Με τα πρώτα δύο σκέλη του δεύτερου λόγου αναφέρεως, προβάλλεται εσφαλμένη ερμηνεία του καθιερωμένου στη νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου και του Δικαστηρίου κανόνα ότι εννοιολογικές διαφορές μεταξύ δύο σημάτων δύνανται, σε ορισμένο βαθμό, να εξουδετερώσουν τις οπτικές και φωνητικές ομοιότητές τους. Με το τρίτο σκέλος του δεύτερου λόγου αναφέρεως, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση βάλλεται κατά το μέρος που, κατά τη σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως, δεν ελήφθη υπόψη η πραγματική χρήση των σημάτων στην αγορά.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/2424 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2015, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα και του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 2869/95 της Επιτροπής σχετικά με τα πληρωτέα τέλη προς το Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΕΕ L 341, σ. 21).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις
11 Αυγούστου 2016 — Roland Becker κατά Hainan Airlines Co. Ltd**

(Υπόθεση C-447/16)

(2016/C 428/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων και αναιρεσείων: Roland Becker

Εναγόμενη και αναιρεσίβλητη: Hainan Airlines Co. Ltd

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει, επί μεταφοράς επιβατών πραγματοποιούμενης με δύο πτήσεις χωρίς σημαντικής διάρκειας παραμονή στους αερολιμένες μετεπιβίβασης, να θεωρείται ως τόπος εκπληρώσεως της παροχής κατά την έννοια του άρθρου 5, σημείο 1, στοιχείο β', δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 ⁽¹⁾, ο τόπος αναχωρήσεως της πρώτης πτήσεως, ακόμη και στην περίπτωση που η προβαλλόμενη με αγωγή αξίωση αποζημιώσεως κατά το άρθρο 7, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 ⁽²⁾ αφορά ανώμαλη εξέλιξη σχετική με τη δεύτερη πτήση και η αγωγή στρέφεται κατά του αντισυμβαλλομένου στη σύμβαση μεταφοράς, ο οποίος αποτελεί τον πραγματικό αερομεταφορέα της δεύτερης, όχι όμως και της πρώτης πτήσεως;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 12, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημιώσεως των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση αρνήσεως επιβίβασης και ματαιώσεως ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσεως και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις
11 Αυγούστου 2016 — Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaïba
Barkan κατά Air Nostrum L.A.M. S.A.**

(Υπόθεση C-448/16)

(2016/C 428/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες και αναρρεσείοντες: Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan

Ενάγουσα και αναρρεσίβλητη: Air Nostrum L.A.M. S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 5, σημείο 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 ⁽¹⁾, του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, την έννοια ότι ο όρος «διαφορές εκ συμβάσεως» καλύπτει επίσης και αξίωση αποζημίωσης βάσει του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 ⁽²⁾, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνηση επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91, η οποία προβάλλεται έναντι του πραγματικού αερομεταφορέα που δεν είναι αντισυμβαλλόμενος του ενδιαφερόμενου επιβάτη αεροπορικής μεταφοράς;
- 2) Σε περίπτωση που εφαρμόζεται το άρθρο 5, σημείο 1, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001:

Πρέπει, επί μεταφοράς επιβατών πραγματοποιούμενης με δύο πτήσεις χωρίς σημαντικής διάρκειας παραμονή στους αερολιμένες μετεπιβίβασης, να θεωρείται ως τόπος εκπληρώσεως της παροχής κατά την έννοια του άρθρου 5, σημείο 1, στοιχείο β', δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001, ο τόπος του τελικού προορισμού του επιβάτη, ακόμη και στην περίπτωση που η προβαλλόμενη με αγωγή αξίωση αποζημίωσης κατά το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 αφορά ανώμαλη εξέλιξη σχετική με την πρώτη πτήση και η αγωγή στρέφεται κατά του πραγματικού αερομεταφορέα της πρώτης πτήσεως, ο οποίος δεν είναι συμβαλλόμενος στη σύμβαση μεταφοράς;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 12, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 46, σ. 1.

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Stuttgart (Γερμανία) στις
22 Αυγούστου 2016 — Brigitte Schlömp κατά Landratsamt Schwäbisch Hall**

(Υπόθεση C-467/16)

(2016/C 428/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Stuttgart

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Brigitte Schlömp

Εναγόμενο: Landratsamt Schwäbisch Hall

Προδικαστικό ερώτημα

Καλύπτει η έννοια του «δικαστηρίου» κατά τα άρθρα 27 και 30 της Συμβάσεως του Λουγκάνο ⁽¹⁾, της 30ής Οκτωβρίου 2007, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (στο εξής: Σύμβαση του Λουγκάνο του 2007), και μια αρχή διαμεσολαβήσεως του ελβετικού δικαίου, ώστε να εμπίπτει η αρχή αυτή στο πεδίο εφαρμογής των ως άνω διατάξεων;

⁽¹⁾ Απόφαση 2009/430/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με τη σύναψη της σύμβασης για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Δηλώσεις (ΕΕ L 147, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το High Court (Ιρλανδία) στις 22 Αυγούστου 2016 — North East Pylon Pressure Campaign Limited, Maura Sheehy κατά An Bord Pleanála, The Minister for Communications Energy and Natural Resources, Ireland, Attorney General

(Υπόθεση C-470/16)

(2016/C 428/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court (Ιρλανδία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: North East Pylon Pressure Campaign Limited, Maura Sheehy

Καθών: An Bord Pleanála, The Minister for Communications Energy and Natural Resources, Ireland, Attorney General

Προδικαστικά ερωτήματα

- i. Χωρεί στο πλαίσιο εθνικού δικαικού συστήματος όπου ο νομοθέτης δεν έχει ορίσει ρητώς και οριστικώς σε ποιο στάδιο της διαδικασίας μπορεί απόφαση να προσβληθεί και όπου το ζήτημα αυτό επιλύεται δικαστικώς κατά περίπτωση, στο πλαίσιο της εξετάσεως κάθε επιμέρους ενδίκου βοηθήματος, σύμφωνα με τους κανόνες του common law, επίκληση του κατά το άρθρο 11, παράγραφος 4, της οδηγίας 2011/92/ΕΕ ⁽¹⁾ δικαιώματος προσφυγής σε διαδικασίες που δεν «έχουν απαγορευτικό κόστος» και στην περίπτωση διαδικασίας ενώπιον εθνικού δικαστηρίου το οποίο έχει αποφανθεί επί του ζητήματος εάν η υπό κρίση προσφυγή ασκήθηκε στο προσήκον στάδιο;
- ii. Αφορά η προϋπόθεση περί του ότι η διαδικασία δεν πρέπει να έχει «απαγορευτικό κόστος», κατά το άρθρο 11, παράγραφος 4, της οδηγίας 2011/92/ΕΕ, όλα τα στοιχεία της ένδικης διαδικασίας με την οποία αμφισβητείται η νομιμότητα (κατά το εσωτερικό δίκαιο ή το δίκαιο της Ένωσης) αποφάσεως, πράξεως ή παραλείψεως που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων της εν λόγω οδηγίας περί συμμετοχής του κοινού, ή μόνον τα στοιχεία του ενδίκου αυτού βοηθήματος που ανήκουν στο δίκαιο της Ένωσης (ή, ειδικότερα, τα στοιχεία του εν λόγω ενδίκου βοηθήματος που άπτονται των διατάξεων της εν λόγω οδηγίας περί συμμετοχής του κοινού);
- iii. Περιλαμβάνει η φράση «αποφάσε[ις], πράξε[ις] ή παραλείψε[ις]» του άρθρου 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2011/92/ΕΕ τις διοικητικές αποφάσεις που εκδίδονται στο πλαίσιο εξετάσεως αιτήσεως αδειοδοτήσεως έργου απομένου του χωροταξικού σχεδιασμού, ανεξαρτήτως αν οι αποφάσεις αυτές αποφαίνονται οριστικά και αμετάκλητα επί των εκ του νόμου δικαιωμάτων των διαδίκων;
- iv. Πρέπει το εθνικό δικαστήριο, προς διασφάλιση της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας στους τομείς οι οποίοι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης για το περιβάλλον, να ερμηνεύσει το εθνικό δίκαιο κατά τρόπο σύμφωνο, στο μέτρο του δυνατού, με τους σκοπούς του άρθρου 9, παράγραφος 3, της Συμβάσεως της ΟΕΕ του ΟΗΕ σχετικά με την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα που υπογράφηκε στο Ώρχους, στις 25 Ιουνίου 1998, (α) στο πλαίσιο διαδικασίας αμφισβήτησεως του κύρους διαδικασίας αδειοδοτήσεως έργου κοινού ενδιαφέροντος που χαρακτηρίσθηκε ως τέτοιο βάσει του κανονισμού 347/2013 ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 2013, σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις διευρωπαϊκές ενεργειακές υποδομές, και/ή (β) στο πλαίσιο διαδικασίας αμφισβήτησεως του κύρους διαδικασίας αδειοδοτήσεως έργου του οποίου η κατασκευή επηρεάζει ευρώτοπο χαρακτηρισθέντα ως τέτοιο βάσει της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας;
- v. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τέταρτο ερώτημα, στοιχεία α' και/ή β', αποκλείει η απαίτηση περί του ότι οι προσφεύγοντες πρέπει να «πληρ[ούν] τα τυχόν κριτήρια που καθορίζονται στο εθνικό του[ς] δίκαιο» τη δυνατότητα να θεωρηθεί ότι η Σύμβαση έχει άμεσο αποτέλεσμα στην περίπτωση που οι προσφεύγοντες πληρούν όλα τα κριτήρια της εθνικής νομοθεσίας για την άσκηση προσφυγής και/ή έχουν προδήλως δικαίωμα ασκήσεως ενδίκου βοηθήματος (α) στο πλαίσιο διαδικασίας αμφισβήτησεως του κύρους διαδικασίας αδειοδοτήσεως έργου κοινού ενδιαφέροντος που χαρακτηρίσθηκε ως τέτοιο βάσει του κανονισμού 347/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 2013, σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις διευρωπαϊκές ενεργειακές υποδομές, και/ή (β) στο πλαίσιο διαδικασίας αμφισβήτησεως του κύρους διαδικασίας αδειοδοτήσεως έργου του οποίου η κατασκευή επηρεάζει ευρώτοπο ο οποίος χαρακτηρίσθηκε ως τέτοιος βάσει της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας;

- vi. Δύναιται κράτος μέλος να εισαγάγει στη νομοθεσία εξαιρέσεις από τον κανόνα κατά τον οποίο οι σχετικές με ζητήματα περιβαλλοντικής νομοθεσίας διαδικασίες δεν πρέπει να έχουν απαγορευτικό κόστος, μολονότι τέτοια εξαίρεση δεν προβλέπεται από την οδηγία 2011/92/ΕΕ ή τη Σύμβαση της ΟΕΕ του ΟΗΕ σχετικά με την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα που υπογράφηκε στο Ώρχους, στις 25 Ιουνίου 1998· και
- vii. Ειδικότερα, συνάδει προς τη Σύμβαση της ΟΕΕ του ΟΗΕ, σχετικά με την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα που υπογράφηκε στο Ώρχους, στις 25 Ιουνίου 1998, η προβλεπόμενη στην εθνική νομοθεσία απαίτηση περί υπάρξεως αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της προβαλλομένης παράνομης πράξεως ή αποφάσεως και της περιβαλλοντικής ζημίας ως προϋπόθεση για την εφαρμογή της εθνικής νομοθεσίας με την οποία τίθεται σε εφαρμογή το άρθρο 9, παράγραφος 4, της εν λόγω Συμβάσεως προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι σχετικές με ζητήματα περιβαλλοντικής νομοθεσίας διαδικασίες δεν έχουν απαγορευτικό κόστος;

- (¹) Οδηγία 2011/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 26, σ. 1).
- (²) Κανονισμός (ΕΕ) 347/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 2013, σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις διευρωπαϊκές ενεργειακές υποδομές, την κατάργηση της απόφασης 1364/2006/ΕΚ και την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) 713/2009, (ΕΚ) 714/2009 και (ΕΚ) 715/2009 (ΕΕ L 115, σ. 39).

**Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Πρωτοδικείο Ρεθύμνης (Ελλάδα)
στις 17 Αυγούστου 2016 — Ποινική διαδικασία κατά Κ.**

(Υπόθεση C-475/16)

(2016/C 428/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Πρωτοδικείο Ρεθύμνης (Μονομελές Πλημμελειοδικείο Ρεθύμνης)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Κ.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Δυνάμει των άρθρων 19 ΣυνθΕΕ και 263, 266, 267 ΣυνθΛΕΕ και της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας (4 παρ. 3 ΣυνθΕΕ) βάσει των οποίων τα κράτη μέλη και οι αρμόδιες αρχές τους υποχρεούνται να λάβουν, όλα τα γενικά και ειδικά μέτρα προκειμένου να θεραπεύσουν την παραβίαση του Ενωσιακού δικαίου, όπως και να συμμορφώνονται με τις αποφάσεις του Δ.Ε. Ε. (πρώην ΔΕΚ), ιδίως προς το κύρος των πράξεων των οργάνων της Ένωσης, οι οποίες έχουν erga omnes ισχύ, υποχρεούνται τα κράτη μέλη να καταργήσουν ή να τροποποιήσουν αναλόγως το νομοθετικό μέτρο με το οποίο έχει ενσωματωθεί μια οδηγία, η οποία έχει ακυρωθεί από το Δ.Ε.Ε. για το λόγο ότι προσκρούει σε (παραβιάζει) διατάξεις των Συνθηκών ή του Χάρτη, ώστε να διασφαλίζουν την εκτέλεση της απόφασης του Δ.Ε.Ε. και έτσι να θεραπεύσουν και να αποτρέψουν για το μέλλον την παραβίαση των Συνθηκών ή του Χάρτη;
- 2) Σε συνέχεια της προηγούμενης ερώτησης, μπορεί το άρθρο 266 ΣυνθΛΕΕ (πρώην άρθρο 233 ΣΕΚ) να ερμηνευθεί ότι στην έννοια του «οργάνου ή οργανισμού» υπάγεται (κατά διασταλτική ή αναλογική ερμηνεία) και το κράτος μέλος που ενσωμάτωσε στην εθνική του έννομη τάξη μια οδηγία που ακυρώθηκε γιατί παραβιάζει τις Συνθήκες ή τον Χάρτη ή σε μια τέτοια περίπτωση, μπορεί να γίνει αναλογική εφαρμογή του άρθρου 260 παρ. 1 ΣυνθΛΕΕ;
- 3) Εάν η απάντηση στα παραπάνω είναι επί της ουσίας καταφατική, εάν δηλαδή υφίσταται υποχρέωση των κρατών μελών να λάβουν, όλα τα γενικά και ειδικά μέτρα προκειμένου να θεραπεύσουν την παραβίαση του πρωτογενούς Ενωσιακού δικαίου με το να καταργήσουν ή να τροποποιήσουν αναλόγως το νομοθετικό μέτρο με το οποίο έχει ενσωματωθεί μια οδηγία, η οποία έχει ακυρωθεί από το Δ.Ε.Ε., επειδή παραβιάζει τον Χάρτη ή τις Συνθήκες, εκτείνεται η υποχρέωση αυτή στα εθνικά τα δικαστήρια, υπό την έννοια ότι αυτά υποχρεούνται να μην εφαρμόζουν το νομοθετικό μέτρο με το οποίο έχει ενσωματωθεί η ακυρωθείσα οδηγία, εν προκειμένω, η οδηγία 2006/24/ΕΚ (¹), (τουλάχιστον κατά το σκέλος) που παραβιάζει τον Χάρτη ή τις Συνθήκες, και συνακόλουθα να μην λαμβάνουν υπόψη τους τα αποδεικτικά στοιχεία που αποκτήθηκαν βάσει αυτών (οδηγίας και εθνικού μέτρου ενσωμάτωσης);

- 4) Η εθνική νομοθεσία που ενσωματώνει την οδηγία 2006/24/EK, η οποία ακυρώθηκε από το Δικαστήριο της Ε.Ε. στις συνεκδ. υποθέσεις C-293/12 και C-594/12, Digital Rights Ireland Ltd (²), επειδή παραβιάζει τον Χάρτη, επιτίπτει στην εφαρμογή του δικαίου της Ε.Ε., όπως απαιτείται από το άρθρο 51 (1) του Χάρτη των Θεμελιωδών δικαιωμάτων, εκ του γεγονότος και μόνον ότι η εθνική νομοθεσία ενσωματώνει την οδηγία 2006/24/EK και μάλιστα ανεξαρτήτως της μετέπειτα ακύρωσης της οδηγίας αυτής από το Δ.Ε.Ε.;
- 5) Δεδομένου ότι η οδηγία 2006/24/EK, η οποία έχει ακυρωθεί από το Δικαστήριο της Ε.Ε., θεοσιτίστηκε προκειμένου να εφαρμοστεί σε Ευρωπαϊκό επίπεδο ένα εναρμονισμένο πλαίσιο βάσει του άρθρου 15 παρ. 1 της οδηγίας 2002/58/EK για τη διατήρηση δεδομένων από τους παρόχους υπηρεσιών για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, διαπίστωσης και δίωξης ποινικών αδικημάτων, ώστε να μην δημιουργούνται εμπόδια στην εσωτερική αγορά ηλεκτρονικών επικοινωνιών, η εθνική νομοθεσία που ενσωματώνει την οδηγία 2006/24/EK, βρίσκεται εντός του πλαισίου του άρθρου 15 παρ. 1 της οδηγίας 2002/58/EK, ώστε να επιτίπτει στο πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ε.Ε., όπως απαιτείται από το άρθρο 51 (1) του Χάρτη;
- 6) Έχοντας υπόψη ότι μια ενδεχόμενη ποινική καταδίκη ενός υπηκόου κράτους μέλους της Ε.Ε., όπως στην παρούσα υπόθεση, θα συνεπάγεται αναπόδραστα περιορισμούς στην άσκηση των δικαιωμάτων ελεύθερης κυκλοφορίας που απολαμβάνει από το δικαίο της Ε.Ε., καίτοι δικαιολογημένους καταρχήν, αυτό αρκεί ως γεγονός ώστε οι σχετικές ποινικές διαδικασίες στο σύνολό τους να θεωρηθούν ότι επιτίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ε.Ε., όπως απαιτείται από το άρθρο 51 (1) του Χάρτη;

Εάν η απάντηση στα ανωτέρω είναι κατ' ουσίαν ότι ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων είναι εφαρμοστέος, δυνάμει του Αρθρου 51 (1), τότε:

- 7) Είναι συμβατό με τα άρθρα 7, 8 και 52 παρ. 1 του Χάρτη τα δεδομένα που διατηρούνται βάσει της οδηγίας 2006/24/EK ή/και του άρθρου 15 παρ. 1 της οδηγίας 2002/58/EK να είναι προσβάσιμα και να χρησιμοποιούνται από τις αστυνομικές αρχές κατά τη διάρκεια ποινικών ερευνών σε υποθέσεις κατεπείγοντος χαρακτήρα και, ειδικότερα, στα πλαίσια εγκλημάτων που καταλαμβάνονται επ' αυτοφώρω, χωρίς προηγούμενη έγκριση από δικαστικό όργανο [ή ανεξάρτητο διοικητικό όργανο] επί τη βάσει συγκεκριμένων ουσιαστικών και διαδικαστικών προϋποθέσεων;
- 8) Βάσει των άρθρων 7, 8 και 52 παρ. 1 του Χάρτη, κατά τη διάρκεια ποινικών ερευνών που διεξάγονται από αστυνομικές, ή άλλες μη αμιγώς δικαστικές αρχές, οι οποίες ζητούν να έχουν πρόσβαση και να κάνουν χρήση των δεδομένων που διατηρούνται κατά την οδηγία 2006/24/EK ή/και το άρθρο 15 παρ. 1 της οδηγίας 2002/58/EK, όταν μάλιστα οι έρευνες δεν έχουν σκοπό την πρόληψη, την ανίχνευση και τη δίωξη επακριβώς καθορισμένων εγκλημάτων που χαρακτηρίζονται από τον εθνικό νομοθέτη ως σοβαρά, η τυχόν συναίνεση του προσώπου στο οποίο αφορούν τα δεδομένα, αίρει την απαίτηση για προηγούμενη έγκριση της πρόσβασης και της χρήσης των δεδομένων αυτών από δικαστήριο [ή ανεξάρτητο διοικητικό όργανο] επί τη βάσει συγκεκριμένων ουσιαστικών και διαδικαστικών προϋποθέσεων, ενόψει μάλιστα του ότι τα ζητούμενα δεδομένα αναπόφευκτα περιλαμβάνουν και δεδομένα κάποιου τρίτου προσώπου (λ.χ. καλών-καλούμενος);
- 9) Η εισαγγελική άδεια και μόνο για την πρόσβαση και χρήση των δεδομένων που διατηρούνται βάσει της οδηγίας 2006/24/EK ή/και του άρθρου 15 παρ. 1 της οδηγίας 2002/58/EK κατά τη διάρκεια ποινικών ερευνών, συμβαδίζει με τα άρθρα 7, 8 και 52 παρ. 1 του Χάρτη, όταν δίνεται χωρίς προηγούμενη έγκριση από δικαστήριο [ή ανεξάρτητο διοικητικό όργανο] που χορηγείται επί τη βάσει συγκεκριμένων ουσιαστικών και διαδικαστικών προϋποθέσεων, όταν μάλιστα οι έρευνες δεν έχουν σκοπό την πρόληψη, την ανίχνευση και τη δίωξη επακριβώς καθορισμένων εγκλημάτων που χαρακτηρίζονται από τον εθνικό νομοθέτη ως σοβαρά;
- 10) Έχοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου στις συνεκδ. υποθέσεις C-293/12 και C-594/12 (σκέψεις 60-61) και τον όρο «σοβαρά ποινικά αδικήματα» που περιέχεται στο άρθρο 1 παρ. 1 της οδηγίας 2006/24/EK, αποτελεί ο όρος μια αυτόνομη έννοια του δικαίου της Ε.Ε. και, εάν ναι, ποιο είναι το ουσιαστικό του περιεχόμενο βάσει του οποίου ένα συγκεκριμένο ποινικό αδίκημα πρέπει να θεωρείται αρκετά σοβαρό, ώστε να δικαιολογεί την πρόσβαση και τη χρήση των δεδομένων που διατηρούνται βάσει της οδηγίας 2006/24/EK;
- 11) Έχοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου στις συνεκδ. υποθέσεις C-293/12 και C-594/12, Digital Rights Ireland Ltd, (σκέψεις 60-61) και ανεξαρτήτως της αυτόνομης φύσης ή μη, του όρου «σοβαρά ποινικά αδικήματα» στο άρθρο 1 παρ.1 της οδηγίας 2006/24/EK, τα άρθρα 7, 8 και 52 παρ. 1 του Χάρτη διαγράφουν γενικά κριτήρια βάσει των οποίων ένα συγκεκριμένο ποινικό αδίκημα πρέπει να θεωρείται αρκετά σοβαρό, ώστε να δικαιολογεί την πρόσβαση και τη χρήση των δεδομένων που διατηρούνται βάσει της οδηγίας 2006/24/EK ή/και του άρθρου 15 παρ. 1 της οδηγίας 2002/58/EK, και, εάν ναι, ποια είναι αυτά τα κριτήρια;

- 12) Εάν η απάντηση στην προηγούμενη ερώτηση είναι ουσιαστικά θετική, θα πρέπει τότε αυτός ο έλεγχος της αναλογικότητας, τελικά, να συνίσταται σε μια εκτίμηση των χαρακτηριστικών του διερευνώμενου αδικήματος, α) από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποκλειστικώς ή β) από το εθνικό δικαστήριο, βάσει των γενικών κριτηρίων που ορίζονται από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης;
- 13) Λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση της 8ης Απριλίου 2014, του Δ.Ε.Ε. στις συνεκδ. υποθέσεις C-293/12 και C-594/12, Digital Rights Ireland Ltd (σκέψεις 58-68 και διατακτικό), συμβαδίζοντας με τα άρθρα 7, 8, και 52 παρ. 1 του Χάρτη η πρόσβαση και η χρήση των διατηρούμενων δεδομένων που λαμβάνουν χώρα στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας βάσει ενός γενικού καθεστώτος διατήρησης δεδομένων που θεσπίστηκε κατ' εφαρμογή της οδηγίας 2006/24/EK, ή/και του άρθρου 15 παρ. 1 της οδηγίας 2002/58/EK, το οποίο πληροί τις προϋποθέσεις των σκέψεων 60, 61, 62, 67, 68 της παραπάνω απόφασης, αλλά όχι τις προϋποθέσεις των σκέψεων 58, 59, 63 και 64 της ίδιας;

[Όταν δηλαδή το καθεστώς διακράτησης, αφενός μεν, απαιτεί προηγούμενη έγκριση από το δικαστήριο επί τη βάση συγκεκριμένων ουσιαστικών και διαδικαστικών προϋποθέσεων και, ειδικότερα, με σκοπό την πρόληψη, την ανίχνευση και τη δίωξη επακριβώς καθορισμένων εγκλημάτων που περιέχονται σε λίστα που καταρτίζεται από τον εθνικό νομοθέτη και χαρακτηρίζονται από αυτόν ως σοβαρά, και εξασφαλίζει την αποτελεσματική προστασία των δεδομένων που διατηρούνται από τον κίνδυνο κατάχρησης και ενάντια σε οποιαδήποτε παράνομη πρόσβαση και χρήση τους, βλ. σκέψεις 60, 61, 62, 67, 68 της παραπάνω απόφασης, αφετέρου δε, επιτρέπει την διακράτηση δεδομένων α) αδιακρίτως, για το σύνολο των προσώπων που κάνουν χρήση των υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, χωρίς προηγούμενα στοιχεία που δείχνουν ότι το πρόσωπο (κατηγορούμενος ή ύποπτος) του οποίου τα διατηρούμενα δεδομένα ζητούνται θα μπορούσε να είχε σχέση, έστω και απομακρυσμένη, με σοβαρό έγκλημα, πριν από το περιστατικό με την επέλευση του οποίου τα στοιχεία αναζητήθηκαν από τους παρόχους των υπηρεσιών επικοινωνίας, β) χωρίς τα αιτούμενα δεδομένα να αφορούν πριν από την επέλευση του διερευνώμενου συμβάντος (i) σε μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο ή/και μια συγκεκριμένη γεωγραφική ζώνη ή/και σε έναν κύκλο συγκεκριμένων προσώπων που ενδέχεται να συμμετέχουν, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, σε ένα σοβαρό έγκλημα, ή (ii) πρόσωπα που θα μπορούσαν, για άλλους λόγους, να συμβάλουν, με τη διατήρηση των δεδομένων τους, στην πρόληψη, την ανίχνευση ή τη δίωξη σοβαρών αδικημάτων, γ) στη βάση μιας χρονικής περιόδου (12 μηνες εν προκειμένω) που καθορίζεται χωρίς καμία διάκριση μεταξύ των κατηγοριών των δεδομένων που ορίζονται στο άρθρο 5 της εν λόγω οδηγίας, βάσει της πιθανής χρησιμότητάς τους για τους σκοπούς του επιδιωκόμενου σκοπού ή σύμφωνα με τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα, βλ. σκέψεις 58, 59, 63 και 64 της παραπάνω απόφασης.]

- 14) Εάν η απάντηση στο παραπάνω ερώτημα είναι επί της ουσίας ότι η πρόσβαση και η χρήση αυτών των δεδομένων δε συμβαδίζει με τα άρθρα 7, 8 και 52 παρ. 1 του Χάρτη, πρέπει τότε το εθνικό δικαστήριο να μην εφαρμόσει το εθνικό μέτρο ενσωμάτωσης της ακυρωθείσας από το Δ.Ε.Ε. οδηγίας 2006/24/EK ή αυτό που στηρίζεται στο άρθρο 15 παρ. 1 της οδηγίας 2002/58/EK ως αντίθετο με τον Χάρτη και έτσι να μην λάβει υπόψη του τα δεδομένα που διατηρούνται και έχουν αποκτηθεί βάσει αυτών;
- 15) Έχοντας υπόψη την οδηγία 2006/24/EK, και, ειδικότερα, την έκτη αιτιολογική της σκέψη ότι «νομικές... διαφορές μεταξύ των εθνικών διατάξεων σχετικά με τη διατήρηση δεδομένων για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, διαπίστωσης και δίωξης ποινικών αδικημάτων δημιουργούν εμπόδια στην εσωτερική αγορά» και τον σκοπό της στο άρθρο 1 παρ. 1 που είναι η «εναρμόνιση των διατάξεων των κρατών μελών», τις υπόλοιπες αιτιολογικές της σκέψεις, ιδίως τις παραπάνω (στοιχ. 3, 4, 5, 11, 21), και την απόφαση του ΔΕΕ της 10ης Φεβρουαρίου 2009, στην υπ. C-301/06, Ιρλανδία κατά Ευρ. Κοιν. και Συμβουλίου της Ε.Ε., Συλλογή 2009 I-00593 (ιδίως σκέψεις 70-72), συνιστά ένα εμπόδιο στην εγκαθίδρυση και λειτουργία της εσωτερικής αγοράς η διατήρηση του νόμου που ενσωματώνει στο εθνικό δίκαιο την οδηγία 2006/24/EK, ακόμη και μετά την ακύρωση της από το Δ.Ε.Ε., στο βαθμό που κάποιο νεότερο μέτρο του δικαίου της Ε.Ε. για την εναρμόνιση του σχετικού πεδίου δεν έχει τεθεί ακόμη σε ισχύ;
- 16) Ειδικότερα η διατήρηση του νόμου που ενσωματώνει στο εθνικό δίκαιο την οδηγία 2006/24/EK, ακόμη και μετά την ακύρωσή της από το Δ.Ε.Ε., ή ο εθνικός νόμος που προβλέπεται στο άρθρο 15 παρ. 1 της οδηγίας 2002/58/EK, συνιστά ένα εμπόδιο στην εγκαθίδρυση και λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, για τους λόγους ότι, σωρευτικά ή διαζευκτικά:

α) η σχετική εθνική νομοθεσία ορίζει αντικειμενικά κριτήρια και ουσιαστικές προϋποθέσεις επί τη βάση των οποίων οι αρμόδιες εθνικές αρχές μπορούν να έχουν πρόσβαση και στη συνέχεια να χρησιμοποιήσουν τα διατηρούμενα δεδομένα κίνησης και θέσης κλπ, για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, διαπίστωσης και δίωξης ποινικών αδικημάτων, τα οποία όμως κριτήρια και προϋποθέσεις αναφέρονται σε μια συγκεκριμένη λίστα εγκληματικών δραστηριοτήτων που συντάσσεται από τον εθνικό νομοθέτη κατά τη διακριτική του ευχέρεια και δεν είναι εναρμονισμένη στο επίπεδο της Ε.Ε.,

β) η σχετική εθνική νομοθεσία για την προστασία και ασφάλεια των δεδομένων που διατηρούνται ορίζει τεχνικές προϋποθέσεις και όρους, τα οποία όμως όροι και προϋποθέσεις δεν έχουν εναρμονιστεί στο επίπεδο της Ε.Ε.;

17) Εάν η απάντηση σε τουλάχιστον ένα από τα παραπάνω είναι καταφατική, πρέπει το εθνικό δικαστήριο σύμφωνα με το δίκαιο της Ε.Ε. να μην εφαρμόσει το εθνικό μέτρο ενσωμάτωσης της ακυρωθείσας από το Δ.Ε.Ε. οδηγίας 2006/24/ΕΚ ως αντίθετο προς την εγκαθίδρυση και λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και συνακόλουθα να μην λάβει υπόψη του τα δεδομένα που διατηρούνται και στα οποία αποκτάται πρόσβαση με βάση την οδηγία 2006/24/ΕΚ ή την εθνική νομοθεσία κατά το άρθρο 15 παρ. 1 της οδηγίας 2002/58/ΕΚ:

(¹) Οδηγία 2006/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη διατήρηση δεδομένων που παράγονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία σε συνάρτηση με την παροχή διαθεσίμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή δημοσίων δικτύων επικοινωνιών και για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/58/ΕΚ (ΕΕ 2006 L 105, σ. 54).

(²) ΕΥ:C:2014:238

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Innsbruck (Αυστρία) στις
7 Σεπτεμβρίου 2016 — Georg Stollwitzer κατά ÖBB Personenverkehr AG**

(Υπόθεση C-482/16)

(2016/C 428/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Innsbruck

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: Georg Stollwitzer

Εφεσίβλητη: ÖBB Personenverkehr AG

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχουν οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης, όπως ισχύουν σήμερα, και ειδικότερα η γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης περί ίσης μεταχείρισης, η γενική αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ηλικίας κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 3, ΣΕΕ και του άρθρου 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η απαγόρευση διακρίσεων στο πλαίσιο της κατ' άρθρο 45 ΣΛΕΕ ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων και η οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (¹), την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίδικη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία, προκειμένου να άρει διάκριση λόγω ηλικίας που διαπιστώθηκε από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την απόφαση *Gotthard Starjakob* (²) [ήτοι τη μη προσμέτρηση των προγενέστερων της συμπληρώσεως του 18ου έτους της ηλικίας περιόδων προϋπηρεσίας των υπαλλήλων των αυστριακών ομοσπονδιακών σιδηροδρόμων (στο εξής: ÖBB)], προσμετρά μεν τις προγενέστερες του 18ου έτους της ηλικίας περιόδους προϋπηρεσίας για μικρό ποσοστό των υπαλλήλων των ÖBB οι οποίοι υφίσταντο διάκριση βάσει της προϊσχύσασας ρυθμίσεως (αλλά μόνον τις περιόδους προϋπηρεσίας που έχουν από ουσιαστικής απόψεως πραγματοποιηθεί στους ÖBB και σε παρεμφερείς δημόσιες επιχειρήσεις σιδηροδρομικών υποδομών και/ή σιδηροδρομικών μεταφορών που είναι εγκατεστημένες στην ΕΕ, στον ΕΟΧ και στις χώρες που συνδέονται με την ΕΕ με συμφωνίες συνδέσεως και/ή με συμφωνίες ελεύθερης κυκλοφορίας), πλην όμως για το μεγαλύτερο ποσοστό των υπαλλήλων των ÖBB οι οποίοι υφίσταντο αρχικώς διάκριση δεν προσμετρά καμία άλλη προγενέστερη του 18ου έτους της ηλικίας περίοδο προϋπηρεσίας και ιδίως δεν προσμετρά ούτε τις περιόδους εκείνες που παρέχουν στους εν λόγω υπαλλήλους των ÖBB τη δυνατότητα να εκπληρούν καλύτερα τα καθήκοντά τους, όπως επί παραδείγματι τις περιόδους προϋπηρεσίας σε ιδιωτικές και σε άλλες δημόσιες επιχειρήσεις μεταφορών και/ή υποδομών, οι οποίες κατασκευάζουν, πωλούν ή συντηρούν υποδομές που χρησιμοποιεί ο εργοδότης (τροχιοδρομικά οχήματα, σιδηροτροχιές, αγωγούς, ηλεκτρικές και ηλεκτρολογικές εγκαταστάσεις, εγκαταστάσεις ελέγχου κυκλοφορίας, σιδηροδρομικούς σταθμούς κ.λπ.), ή σε παρεμφερείς επιχειρήσεις, με αποτέλεσμα στην πραγματικότητα να παγιώνει την άνιση μεταχείριση λόγω ηλικίας της συντριπτικής πλειοψηφίας των υπαλλήλων των ÖBB τους οποίους καταλάμβαναν οι διακρίσεις που ενείχε η προϊσχύσασα ρύθμιση;

2) Σε περίπτωση που κράτος μέλος, το οποίο είναι ο μοναδικός ιδιοκτήτης επιχειρήσεως σιδηροδρομικών μεταφορών και εν τοις πράγμασι εργοδότης των υπαλλήλων που απασχολούνται στην επιχείρησή αυτή, επιχειρεί για αμιγώς δημοσιονομικούς λόγους, μέσω νομοθετικών τροποποιήσεων που θέσπισε το 2011 και το 2015 με αναδρομική ισχύ, να αποσβέσει τις εδραζόμενες στο δίκαιο της Ένωσης απαιτήσεις των υπαλλήλων αυτών για αναδρομική καταβολή αποδογών λόγω διαπιστωθείσας από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με διάφορες αποφάσεις (*David Hütter*⁽¹⁾, *Siegfried Pohl*⁽²⁾, *Gotthard Starjakob*) δυσμενούς διακρίσεως, μεταξύ άλλων, λόγω ηλικίας, της οποίας η συνδρομή διαπιστώθηκε επίσης με διάφορες αποφάσεις εθνικών δικαστηρίων, συμπεριλαμβανομένου του Oberster Gerichtshof [ανωτάτου δικαστηρίου, Αυστρία] (8 ObA 11/15y), πληροί η συμπεριφορά αυτή τις προϋποθέσεις που έχουν καθοριστεί στη νομολογία του Δικαστηρίου για τη στοιχειοθέτηση ευθύνης του ως άνω κράτους μέλους βάσει του δικαίου της Ένωσης και ειδικότερα την προϋπόθεση της κατάφωρης παραβάσεως του δικαίου της Ένωσης, ήτοι, ενδεχομένως, του άρθρου 2, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 1, της οδηγίας 2000/78/EK, όπως έχουν ερμηνευθεί με διάφορες αποφάσεις του Δικαστηρίου (*David Hütter*, *Siegfried Pohl*, *Gotthard Starjakob*);

⁽¹⁾ Οδηγία 2000/78/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, ΕΕ L 303, σ. 16.

⁽²⁾ Απόφαση C-417/13, ECLI:EU:C:2015:38.

⁽³⁾ Απόφαση C-88/08, ECLI:EU:C:2009:381.

⁽⁴⁾ Απόφαση C-429/12, ECLI:EU:C:2014:12.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε ο Giudice di pace di Taranto (Ιταλία) στις 8 Σεπτεμβρίου 2016 — Ποινική δίκη κατά Antonio Semeraro

(Υπόθεση C-484/16)

(2016/C 428/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Giudice di pace di Taranto

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Antonio Semeraro

Προδικαστικό ερώτημα

Προσक्रούει στην οδηγία 2012/29/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, για τη θέσπιση ελάχιστων προτύπων σχετικά με τα δικαιώματα, την υποστήριξη και την προστασία θυμάτων της εγκληματικότητας και για την αντικατάσταση της απόφασης-πλαίσου 2001/220/ΔΕΥ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, η οποία μεταφέρθηκε στην ιταλική έννομη τάξη με το decreto legislativo (νομοθετικό διάταγμα) 212 της 15ης Δεκεμβρίου 2015 (G.U. [Επίσημη Εφημερίδα της Ιταλικής Δημοκρατίας] Serie Generale [Γενική Σειρά] αριθ. 3 της 5.1.2016), και ιδίως στις αιτιολογικές σκέψεις 9, 66 και 67, καθώς και στο άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', αυτής, λαμβανομένων υπόψη του άρθρου 83 ΣΛΕΕ και των άρθρων 2 και 3 του ιταλικού Συντάγματος, καθώς και των άρθρων 49, 51, 53 και 54 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η κατάργηση του τυποποιούμενου στο άρθρο 594 του ποινικού κώδικα εγκλήματος, η οποία επήλθε με τα άρθρα [1] επ. του νομοθετικού διατάγματος 7 της 15ης Ιανουαρίου 2016;

⁽¹⁾ ΕΕ L 315, σ. 57.

Αναίρεση που άσκησε στις 11 Σεπτεμβρίου 2016 η Telefónica S.A. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 28 Ιουνίου 2016 στην υπόθεση T-216/13, Telefónica κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-487/16 P)

(2016/C 428/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Telefónica S.A. (εκπρόσωποι: J. Folguera Crespo και P. Vidal Martínez, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναίρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρεθεί η αναίρεσιβαλλόμενη απόφαση, και κατ' επέκταση η απόφαση της Επιτροπής⁽¹⁾, για τους λόγους που παρατίθενται στον δεύτερο λόγο αναίρεσέως, και να αναγνωρισθεί ότι η δράση της Telefónica δεν συνιστά ως εκ του αντικειμένου περιορισμό του ανταγωνισμού·
- επικουρικός, να αναιρεθεί η αναίρεσιβαλλόμενη απόφαση για τους λόγους που παρατίθενται στον πρώτο λόγο αναίρεσέως, και να αναπεμφθεί η υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να διατάξει την απορριφθείσα εμμέτρτη απόδειξη και να εκδώσει απόφαση επί της ουσίας της αιτήσεως ακυρώσεως της Telefónica ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, συνεκτιμώντας το αποτέλεσμα της διενεργηθείσας αποδείξεως·
- δευτερευόντως επικουρικός και για τους λόγους που παρατίθενται στον τρίτο λόγο αναίρεσέως,
 - να αναιρεθεί η παράγραφος 1 του διατακτικού της αναίρεσιβαλλόμενης αποφάσεως·
 - να αναγνωρισθεί η περιορισμένη σοβαρότητα της παράβασης της Telefónica και η συνδρομή των ελαφρυντικών που απαριθμούνται στον τρίτο λόγο αναίρεσέως του παρόντος δικογράφου· και
 - να καθορισθεί το ποσοστό μείωσέως του ποσού του προστίμου που αναλογεί συνεκτιμώμενης της περιορισμένης αυτής σοβαρότητας και των αναφερθέντων ελαφρυντικών, σύμφωνα με τα λεχθέντα στον ως άνω λόγο αναίρεσέως·
- να καταδικαστεί η Επιτροπή στην καταβολή της δαπάνης που προκλήθηκε στην Telefónica τόσο κατά τη διαδικασία σε πρώτο βαθμό όσο και κατά την παρούσα διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου.
- να γίνει δεκτή η έκταση του παρόντος δικογράφου, καίτοι υπερβαίνουσα ελαφρώς την συνιστώμενη από τις πρακτικές οδηγίες του Δικαστηρίου, λαμβανομένων υπόψη των οικονομικών επιπτώσεως της υποθέσεως στην αναίρεσείουσα, καθώς και της περιπλοκότητας των προβαλλομένων ισχυρισμών.

Λόγοι αναίρεσέως και κύρια επιχειρήματα

1. Παράβαση των άρθρων 47 και 48, παράγραφος 2, του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 68 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου συνεπεία της απορρίψεως αιτήματος περί εξετάσεως μαρτύρων. — Η απόρριψη αιτήματος περί εξετάσεως μαρτύρων από το Γενικό Δικαστήριο οδήγησε την Telefónica σε αδυναμία υπερασπίσεώς της, λόγω της απορρίψεως αποδεικτικού μέσου ουσιώδους και καθοριστικού για την ορθή εκδίκαση της υποθέσεως. Κατά της κρίσης του Γενικού Δικαστηρίου χρήζει να προβληθούν τέσσερις θεμελιώδεις ενστάσεις: (i) η ένσταση τελεολογικής αντιφάσεως· (ii) η ένσταση άνισης μεταχειρίσεως κατά την εφαρμογή των κανόνων περί βάρους αποδείξεως· (iii) η ένσταση προεξοφλήσεως του αποτελέσματος της εμμέτρτης αποδείξεως· και (iv) η ένσταση μεροληπτικής εκτιμήσεως.
2. Παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ απορρέουσα από εσφαλμένη εφαρμογή της νομολογίας σχετικά με τους ως εκ του αντικειμένου περιορισμούς του ανταγωνισμού και των αρχών της αιτιολογήσεως και του τεκμηρίου αθωότητας.

Επικουρικός:

3. Πλάνη εκτιμήσεως ως προς τη βαρύτητα της παραβάσεως και τη συνδρομή ελαφρυντικών στη δράση της Telefónica. — Η Telefónica φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν συνεκτίμησε συμπληρωματικούς παράγοντες που υποδηλώνουν παράβαση περιορισμένης σοβαρότητας και οι οποίοι θα είχαν οδηγήσει σε μείωση του προστίμου που επεβλήθη επιπροσθέτως του επιβληθέντος από την Επιτροπή.

⁽¹⁾ Απόφαση C(2013) 306 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Ιανουαρίου 2013, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 101 ΣΛΕΕ (υπόθεση COMP/39.839 — Telefónica/Portugal Telecom).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Οκτωβρίου 2016 — *Søndagsavisen* κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-167/14) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Καθεστώς ενισχύσεων υπέρ της παραγωγής και της καινοτομίας στον χώρο του γραπτού τύπου — Απόφαση περί μη προβολής αντιρρήσεων — Απόφαση με την οποία το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων κρίνεται συμβατό με την εσωτερική αγορά — Διαδικαστικά δικαιώματα των ενδιαφερομένων — Δεν υφίστανται σοβαρές δυσχέρειες — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2016/C 428/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Søndagsavisen A/S* (Søborg, Δανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς μεν M. Honoré και C. Fornø, εν συνεχεία δε M. Honoré, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Grønfeldt και B. Stromsky)

Παρεμβαίνουν υπέρ της καθής: Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωποι: C. Thorning επικουρούμενος από τον R. Holdgaard, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Αίτημα, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, για την ακύρωση της αποφάσεως C (2013) 7870 τελικό της Επιτροπής, της 20ής Νοεμβρίου 2013, σχετικά με το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων SA.36366 (2013/N), το οποίο κοινοποιήθηκε από το Βασίλειο της Δανίας, υπέρ της παραγωγής και της καινοτομίας στον χώρο του γραπτού τύπου.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η *Søndagsavisen A/S* φέρει, πέραν των εξόδων της, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 3) Το Βασίλειο της Δανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ EE C 223 της 14.7.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Οκτωβρίου 2016 — *Perry Ellis International Group* κατά *UIPO — CG* (p)

(Υπόθεση T-350/15) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που μπορεί να κληφθεί ως το γράμμα «p» — Προγενέστερα εθνικά εικονιστικά σήματα και προγενέστερα εικονιστικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης P PROTECTIVE και P — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2016/C 428/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Perry Ellis International Group Holdings Ltd* (Νασάου, Μπαχάμες) (εκπρόσωποι: O. Günzel, V. Ahmann και C. Tenkhoff, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: D. Stoyanova-Valchanova, M. Fischer και D. Gája)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: CG Verwaltungsgesellschaft mbH (Gevelsberg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: T. Körber και T.-E. Vlah, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 28ης Απριλίου 2015 (υπόθεση R 2441/2014-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ CG Verwaltungsgesellschaft και Perry Ellis International Group Holdings.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Perry Ellis International Group Holdings Ltd στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 270 της 17.8.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Οκτωβρίου 2016 — Guccio Gucci κατά EUIPO — Guess? IP Holder (Απεικόνιση τεσσάρων διαπλεκόμενων G)

(Υπόθεση T-461/15) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο απεικονίζει τέσσερα διαπλεκόμενα G — Προγενέστερο εικονιστικό εθνικό και διεθνές σήμα, καθώς και προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης G — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Δεν υπάρχει ομοιότητα μεταξύ των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2016/C 428/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Guccio Gucci SpA (Φλωρεντία, Ιταλία) (εκπρόσωποι: P. L. Roncaglia, F. Rossi και N. Parrotta, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), (εκπρόσωπος: S. Bonne)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Guess? IP Holder LP (Λος Άντζελες, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: D. McFarland, barrister)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 27ης Μαΐου 2015 (υπόθεση R 2049/2014-4), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας σήματος μεταξύ της Guccio Gucci και της Guess? IP Holder.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.

- 2) Καταδικάζει τη Guccio Gucci SpA στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Guess? IP Holder LP ενώπιον του τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).

⁽¹⁾ ΕΕ C 328 της 5.10.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Οκτωβρίου 2016 — Guccio Gucci κατά EUIPO — Guess? IP Holder (Απεικόνιση τεσσάρων διαπλεκόμενων G)

(Υπόθεση T-753/15) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Διεθνής καταχώριση με προστασία που επεκτείνεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που απεικονίζει τέσσερα διαπλεκόμενα G — Προγενέστερο εικονιστικό διεθνές σήμα και προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης G — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Δεν υπάρχει ομοιότητα μεταξύ των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2016/C 428/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Guccio Gucci SpA (Φλωρεντία, Ιταλία) (εκπρόσωποι: P. L. Roncaglia, F. Rossi και N. Parrotta, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), (εκπρόσωπος: S. Bonne)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Guess? IP Holder LP (Λος Άντζελες, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: D. McFarland, barrister)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Οκτωβρίου 2015 (υπόθεση R 1703/2014-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Guccio Gucci και της Guess? IP Holder.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Guccio Gucci SpA στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Guess? IP Holder LP ενώπιον του τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).

⁽¹⁾ ΕΕ C 78 της 29.2.2016.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Σεπτεμβρίου 2016 — PAN Europe κ.λπ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-600/15) ⁽¹⁾

[Προσφυγή ακυρώσεως — Φυτοπροστατευτικά προϊόντα — Δραστική ουσία sulfoxaflor — Εγγραφή στο παράρτημα του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 540/2011 — Απουσία άμεσου επηρεασμού — Απαράδεκτο]

(2016/C 428/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Βρυξέλλες, Βέλγιο), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life) (Louvain la Neuve, Βέλγιο), Unione nazionale associazioni apicoltori italiani (Unaapi) (Castel San Pietro Terme, Ιταλία) (εκπρόσωποι: B. Kloostra και A. van den Biesen, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Pignataro Nolin, G. von Rintelen και P. Ondrůšek)

Αντικείμενο

Αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/1295 της Επιτροπής, της 27ης Ιουλίου 2015, για την έγκριση της δραστικής ουσίας sulfoxaflor, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά, και για την τροποποίηση του παραρτήματος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 540/2011 της Επιτροπής (ΕΕ 2015, L 199, σ. 8).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Παρέλκει η εξέταση των αιτήσεων παρεμβάσεως της *European Crop Protection Association (ECPA)*, της *Dow AgroSciences Ltd* και της *Dow AgroSciences Iberica SA*.
- 3) Οι *Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)*, *Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life)* και *Unione nazionale associazioni apicoltori italiani (Usaari)* φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 4) Η *PAN Europe*, η *Bee Life*, η *Usaari*, η Επιτροπή, η *ECPA*, η *Dow AgroSciences* και η *Dow AgroSciences Iberica* φέρουν έκαστη τα σχετικά με τις αιτήσεις παρεμβάσεως δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 59 της 15.2.2016.

Προσφυγή της 1ης Σεπτεμβρίου 2016 — IPA κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-635/16)

(2016/C 428/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: SC IPA SA (Βουκουρέστι, Ρουμανία) (εκπρόσωπος: L. Vasilescu, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τα χρεωστικά σημειώματα της 28ης Ιουλίου 2016 με αριθμό 3241608864 ποσού 63 653,58 ευρώ και αριθμό 3241608865 ποσού 9 690,30 ευρώ, που εξέδωσε η καθή.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα διατείνεται ότι, στην ουσία, η διαφορά αφορά τον υπολογισμό των έμμεσων δαπανών που συνδέονται με σύμβαση στην οποία η προσφεύγουσα ορίζεται ως δικαιούχος. Ειδικότερα, μερικά έτη μετά την ολοκλήρωση της συμβάσεως, η Επιτροπή επέβαλε εσφαλμένο τύπο υπολογισμού των έμμεσων δαπανών, ήτοι τύπο μη σύμφωνο με τους συμβατικούς όρους και αντίθετο προς τις γενικά αποδεκτές αρχές και πρακτικές της λογιστικής διαχείρισεως.

Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή στήριξε τις αξιώσεις της σε οικονομικό έλεγχο και συμφώνησε με όλα τα πορίσματα του οικονομικού ελεγκτή, χωρίς να λάβει υπόψη ότι η εφαρμοσθείσα από τους ελεγκτές μέθοδος υπολογισμού των έμμεσων δαπανών παραβιάζει: i) τις λογιστικές και διαχειριστικές αρχές και πρακτικές της δικαιούχου οι οποίες, εξάλλου, επιβάλλονταν από τη σύμβαση ως υπερσχύουσες και ii) τις γενικά αποδεκτές αρχές και πρακτικές της λογιστικής διαχείρισεως.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει περαιτέρω ότι οι μέθοδοι υπολογισμού των έμμεσων δαπανών της συμβάσεως, τις οποίες ακολούθησε ο οικονομικός ελεγκτής και δέχθηκε η Επιτροπή, ήταν αδικαιολογήτως διαφορετικές από το λογιστικό σύστημα της δικαιούχου, ενώ, δυνάμει της συμβάσεως, όλες οι δαπάνες έπρεπε να προσδιορίζονται σύμφωνα με τις συνήθεις λογιστικές και διαχειριστικές αρχές και πρακτικές της δικαιούχου. Το λογιστικό σύστημα της δικαιούχου ήταν το μόνο αποδεκτό λογιστικό σύστημα στο πλαίσιο της συμβάσεως και δεν υπήρχε λόγος αντικατάστασής ή μη εγκρίσεως των λογιστικών διαδικασιών της δικαιούχου που ακολουθήθηκαν για τον υπολογισμό των έμμεσων δαπανών της συμβάσεως.

Τέλος, προβάλλεται ότι, κατά τη διαδικασία οικονομικού ελέγχου, ο οικονομικός ελεγκτής υποτίμησε τις έμμεσες δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο της συμβάσεως και η Επιτροπή, συμφωνώντας πλήρως με τα πορίσματα του οικονομικού ελεγκτή, εξέδωσε τα χρεωστικά σημειώματα της 28ης Ιουλίου 2016 με αριθμό 3241608864 ποσού 63 653,58 ευρώ και αριθμό 3241608865 ποσού 9 690,30 ευρώ, για την κάλυψη των σχετικών με τις δαπάνες διαφορών που περιγράφονται στην έκθεση οικονομικού ελέγχου.

Προσφυγή της 19ης Σεπτεμβρίου 2016 — Μάλτα κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-653/16)

(2016/C 428/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Μάλτας (εκπρόσωπος: A. Buhagiar)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 13ης Ιουλίου 2016, που εκδόθηκε βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 ⁽¹⁾, σχετικά με αίτηση προσβάσεως σε έγγραφα η οποία καταχωρίσθηκε με αριθμό πρωτοκόλλου GESTDEM 2015/5711·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από μη τήρηση των οριζόμενων στον κανονισμό 1049/2001 διαδικαστικών προθεσμιών.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πεπλανημένη εξέταση της αιτήσεως προσβάσεως σε έγγραφα ως νέας αιτήσεως.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από μη σύνομη διεύρυνση του αντικειμένου της αιτήσεως προσβάσεως σε έγγραφα κατά το στάδιο της επικυρώσεως της αρχικής απορρίψεως.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από την εκ μέρους της καθής επισύναψη, στην προσβαλλόμενη απόφαση, εγγράφων προς κοινοποίηση σε τρίτο πρόσωπο, μολονότι η δημοσιοποίηση του περιεχομένου των εγγράφων αυτών θα συνιστούσε παράβαση του άρθρου 113 του κανονισμού 1224/2009 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1224/2009 του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2009, περί θεσπίσεως κοινοτικού συστήματος ελέγχου της τήρησης των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής, τροποποιήσεως των κανονισμών (ΕΚ) 847/96, (ΕΚ) 2371/2002, (ΕΚ) 811/2004, (ΕΚ) 768/2005, (ΕΚ) 2115/2005, (ΕΚ) 2166/2005, (ΕΚ) 388/2006, (ΕΚ) 509/2007, (ΕΚ) 676/2007, (ΕΚ) 1098/2007, (ΕΚ) 1300/2008, (ΕΚ) 1342/2008 και καταργήσεως των κανονισμών (ΕΟΚ) 2847/93, (ΕΚ) 1627/94 και (ΕΚ) 1966/2006 (ΕΕ 2009, L 343, σ. 1).

Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2016 — Foshan Lihua Ceramic κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-654/16)**

(2016/C 428/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd (Foshan City, Κίνα) (εκπρόσωποι: B. Spinoit και D. Philippe, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 11 Ιουλίου 2016 εκτελεστική απόφαση C(2016) 2136, της Επιτροπής με την οποία απορρίφθηκε αίτημα για μερική ενδιάμεση επανεξέταση το οποίο αφορούσε ζητήματα ντάμπινγκ σε σχέση με την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές κεραμικών πλακιδίων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας με τον εκτελεστικό κανονισμό 917/2001 του Συμβουλίου·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγος και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει έναν μοναδικό λόγο, υποστηρίζοντας ότι η καθής παρέβη το άρθρο 17, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 11, παράγραφος 3, και το άρθρο 11, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ 2009, L 343, σ. 51.

Αναίρεση που άσκησε στις 23 Σεπτεμβρίου 2016 ο Daniele Possanzini κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 18 Ιουλίου 2016 στην υπόθεση F-68/15, Possanzini κατά Frontex**(Υπόθεση T-686/16 P)**

(2016/C 428/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Daniele Possanzini (Πίζα, Ιταλία) (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκός Οργανισμός για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα Εξωτερικά Σύνορα των Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τη διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 18ης Ιουλίου 2016, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή του·
- να κάνει δεκτά τα αιτήματα που διατύπωσε πρωτοδικώς·
- να καταδικάσει τον αντίδικο κατ' αναίρεση στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεώς του, ο αναιρεσείων προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος, ο οποίος υποδιαιρείται σε δύο σκέλη, αντλείται από παράβαση του άρθρου 11, παράγραφοι 4, 5 και 6 της αποφάσεως του εκτελεστικού διευθυντή του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα Εξωτερικά Σύνορα των Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης («Frontex») της 27ης Αυγούστου 2009 περί διαδικασίας αξιολογήσεως του προσωπικού («απόφαση της 27ης Αυγούστου 2009»), ερμηνευόμενου υπό το πρίσμα του άρθρου 41, παράγραφοι 1 και 2, του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
 - Το πρώτο σκέλος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης καθόσον δεν εξέτασε τον λόγο που προέβαλε ο αναιρεσείων πρωτοδίκως σχετικά με την έλλειψη προηγούμενου διαλόγου μεταξύ του επικυρωτή και του αξιολογητή.
 - Το δεύτερο σκέλος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης καθόσον δεν εξέτασε αυτεπαγγέλτως την έλλειψη προηγούμενου διαλόγου μεταξύ του επικυρωτή και του αξιολογητή.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως της 27ης Αυγούστου 2009, συνιστάμενη στην παράβλεψη της διακρίσεως των ρόλων μεταξύ αξιολογητή και επικυρωτή, όπως αυτή προβλέπεται στο πλαίσιο της Frontex.

Προσφυγή της 7ης Οκτωβρίου 2016 — Fair deal for expats κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-713/16)

(2016/C 428/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Fair deal for expats (Lauzun, Γαλλία) και 8 λοιποί (εκπρόσωποι: R. Croft, L. Nelson, E. Hazzan, Solicitors, P. Green, H. Warwick και M. Gregoire, barristers)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει άκυρες δυνάμει του άρθρου 264, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, αφενός, την οδηγία του Προέδρου της Επιτροπής της Ευρωπαϊκής Ένωσης που διαβιβάστηκε ηλεκτρονικώς με έγγραφο της 28ης Ιουνίου 2016 προς τα μέλη του Σώματος των Επιτρόπων της Ένωσης, και μνημονεύεται στην ομιλία της 28ης Ιουνίου 2016 του Προέδρου Juncker ενώπιον της Ολομέλειας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις Βρυξέλλες (SPEECH/16/2356), περί απαγορεύσεως οποιωνδήποτε διαπραγματεύσεων εκ μέρους της Επιτροπής, είτε επισήμων είτε ανεπισήμων, με την Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, πριν από τη γνωστοποίηση της προθέσεώς του να αποχωρήσει από την Ένωση κατά το άρθρο 50 ΣΕΕ, και, αφετέρου, τη δήλωση του Προέδρου της Επιτροπής της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι η προαναφερθείσα οδηγία δόθηκε στα μέλη του Σώματος των Επιτρόπων της Ένωσης υπό τη μορφή «προεδρικής διαταγής», όπως αυτός ρητώς δήλωσε κατά την εν λόγω ομιλία της 28ης Ιουνίου 2016 ενώπιον της Ολομέλειας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις Βρυξέλλες και όπως αυτό κατεγράφη στο σχετικό με την εν λόγω ομιλία δελτίο τύπου της Επιτροπής (SPEECH/16/2353), τόσο στην αγγλική όσο και στη γαλλική γλώσσα· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγοντες διατυπώνουν πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται ότι τα επίμαχα μέτρα δεν έχουν, ή δεν έχουν προσήκουσα, νομική βάση.

Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι:

δεν υφίσταται οποιοδήποτε νομικό έρεισμα βάσει του οποίου η Επιτροπή δύναται να αρνηθεί την έναρξη διαπραγματεύσεων με την Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου και άλλους φορείς κατόπιν του αποτελέσματος του μη δεσμευτικού δημοψηφίσματος, ενώ εκκρεμεί οποιαδήποτε γνωστοποίηση κατά το άρθρο 50 ΣΕΕ·

τα επίμαχα μέτρα δεν βασίζονται σε αντικειμενικά στοιχεία, ενώ, όπως ευλόγως συνάγεται, στηρίζονται στις πεποιθήσεις αυτού που τα έλαβε·

τα επίμαχα μέτρα ελήφθησαν κατά τρόπο που συνιστά κατάχρηση εξουσίας, επειδή η κατά την ομιλία εξαγγελία τους ως «προεδρικής διαταγής» ήταν παραπλανητική για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το προσωπικό και τους υπαλλήλους της Επιτροπής και των λοιπών θεσμικών οργάνων της Ένωσης, τις κυβερνήσεις των κρατών μελών, καθώς και τους πολίτες της Ένωσης.

2. Δεύτερος λόγος ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται ότι τα επίμαχα μέτρα συνιστούν μεταχείριση γενεσιουργό διακρίσεων εις βάρος του Ηνωμένου Βασιλείου και των πολιτών του λόγω ιθαγενείας, αντιθέτως προς το άρθρο 18 ΣΛΕΕ.

Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι:

τα επίμαχα μέτρα αποσκοπούν κατ' ουσίαν στην απαγόρευση στην Επιτροπή να διεξάγει διαπραγματεύσεις με εκπροσώπους της Κυβερνήσεως του Ηνωμένου Βασιλείου·

το Ηνωμένο Βασίλειο, οι πολίτες του και ειδικότερα οι προσφεύγοντες βρίσκονται ως εκ τούτου σε σημαντικά μειονεκτική θέση· επιπροσθέτως, τα επίμαχα μέτρα θέτουν τους προσφεύγοντες σε μειονεκτική θέση όσον αφορά την εκ μέρους τους απόλαυση θεμελιωδών δικαιωμάτων, περιλαμβανομένης της ελεύθερης κυκλοφορίας.

3. Τρίτος λόγος ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται ότι τα επίμαχα μέτρα προσβάλλουν τα κατά το δικαιο της Ένωσης θεμελιώδη δικαιώματα των προσφευγόντων.

Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι:

— τα επίμαχα μέτρα προσβάλλουν τα δικαιώματα των προσφευγόντων τα οποία απορρέουν από το άρθρο 20, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, περιλαμβανομένων των δικαιωμάτων ελεύθερης κυκλοφορίας που κατοχυρώνονται, μεταξύ άλλων, στα άρθρα 20, παράγραφος 2, στοιχείο α', 21, παράγραφος 1, 45 και 49 ΣΛΕΕ, καθώς και στην οδηγία 2004/38/ΕΚ για τα δικαιώματα των πολιτών της Ένωσης⁽¹⁾·

— τα επίμαχα μέτρα προσβάλλουν τα κατοχυρωμένα στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων δικαιώματα των προσφευγόντων.

4. Τέταρτος λόγος ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται ότι τα επίμαχα μέτρα ελήφθησαν αντιθέτως προς την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας κατά το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ.

Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι τα επίμαχα μέτρα ρητώς απαγορεύουν στην Επιτροπή και στο προσωπικό της να τηρήσουν την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας μέσω της παροχής συνδρομής στο Ηνωμένο Βασίλειο και σε άλλα θεσμικά όργανα της Ένωσης για την εκτέλεση καθηκόντων που απορρέουν από τις Συνθήκες.

5. Πέμπτος λόγος ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται ότι τα επίμαχα μέτρα στερούνται νομιμότητας κατά το μέρος που ελήφθησαν εν όλω ή εν μέρει προκειμένου να αποτρέψουν ή να αποθαρρύνουν τους πολίτες άλλων κρατών μελών της Ένωσης να εκφράζουν ελεύθερα τις απόψεις τους (όσον αφορά την παραμονή στην Ένωση), όπως δικαιούνται δυνάμει του άρθρου 11 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ L 158, σ. 77).

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL